

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 1970 26785.
ת. ד. 136. טען למברקים: "עולמפרסט".
מוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס ששה שטח בע"מ, ת"א, סל. 62239.
התפצה: דוד טופז ובניו, תל-אביב.
המערכת אינה אחראית לתוכן הסודעות

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורך משנה:
רוב איתן
עורך כיתוב:
סילבי קשה
כתב בכיר:
אלי אבנר
עלם המערכת:
אריה קרו
חברי המערכת:
מנשה ברדיין, שייע נצור, יליז גליז, רודר הורוביץ, רותי ורר, אברהם חרסון, עסאלה מצור, אלכס ססי, אביבה שושן, עמוס קינו, שלמה קרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

שלגרמניות יהיה במה לרוחץ את ידיהן.

מי מאתנו יכול לומר בלב שלם כי מעודו לא שמע ביטויים כאלה ברוחבו? מה דוחף צבר בריא בנפשו ובגופו לצעוק על עולה חדש, הנדחק בתור לאוטובוס: "חבל ש' היטלר לא גמר את כולכם?"

יש כאן, ללא ספק, מאותה הגסות המהר ללח של הצבר. אולם יש לאין שיעור יור בר גילויי מרכות נפשית וחוסר בטחון במורשה התרבותית. כי הצבר, הרוצה ל' המגין את השוני שבינו לבין יהודי הגלות, הרוצה להוכיח לעצמו ולעולם כי אינו המ' שך של יהודי הגיטו, נתפס לעתים מעציבות לקיצוניות. מועזת.

מוגת לפני מכתב אחר, הנראה כהמשך ישיר לאותו מכתב מחרשה. הוא נשלח מפתח-תקה, עליי צעיר המוכיף ליד שמו את הכינוי "בן טובים".

כותב הצעיר: "... הנה לימדו אותנו ש' איננו יהודים, אבל מה אנחנו, לכל הרוחות? מנין נציב לעצמנו דוגמה של האדם ה' עברי החדש? האם מבין העסקנים המפלג-תיים, אשר מעשיהם והבלי פיהם ממלאים את העתונים? הלא הם רק תירגמו את הלכות הגיטו לשפה של תל-אביב או סגרה.

"ואם אינני רוצה לחקות את ממשיכי הגיטאות, על פי איזו דמות אעצב את נפי ש'ז? האם לפי רוחם לגיון הוריים הצרפתיים? או שמא לפי הלית הביוליים ממזרח אירופה, דומני כי אילו הדביקה המהפכה החינר כית את המהפכה הכללית שהתרחשה בארץ הזאת מאז עליית הביוליים ממזרח אירופה, כי אז או היה שלום ד. כותב את מכתבו זה מחרשה. הצבר מפתח-תקה היה אז יודע אמנם כי הינו בן לאומה מחדשה, שונה במהותה מיהדות הפורה. אולם הוא לא היה מתבייש במוצאו היהודי ולא היה נדחף לקיצוניות של תסכיכי שגואה.

העתון הנקרא ביותר במדינה

העתון הנקרא ביותר במדינה

מכתבים

פרשת תרומות
הנתיני למקרא רשימתן של העורך, א' אתרום" (העולם הזה 1104). מארני מנכית העליה, האוספים תרומות ומסים כשהם נוס-עים בפכוניות מהודרות ומכובים את כספי העם, יכולים להוסיף גם את שמי לרשימת המשתמשים.

נחום אביטל, חיפה
כשמר אבנרי כותב, "לא אתרום" הוא פשוט רוצה למצוא חן בעיני דעת-הקהל, שכל קהל אחר אינו אוהב לרלרל את כיסו. מר אבנרי טוען כי את הכסף יש להשני על ידי קיטויים. דברים אלו עוזרים לקהל המשתמשים משלומי מסים למיניהם להקל על מצפונם, והרי מלווה ההתנדבות בישראל הוא כמי שהורו טוען, ובצדק — מס!

דן מרגלית, ירושלים
מר אבנרי הביע במאמרו את דעותיהם של הרבה מאותי הארץ. תחילה ביקשו מאיתנו קרן מני בהתנדבות. הפכו אותה למס קבוע שנתיים אחרי מבעד סיני, וברע שבסיסו של המס העלו את שאר המסים. זה רדאי יהיה גם הסוף עם מלווה העליה, אלא ישאין בריחה. באם לא תצליח המנכית ביו כה וכה יתפכו את המנכית למס.

דב-שר שרנסקי, תל-אביב
הסיימה המקסימת את עמוד 2 של העולם הזה בלי מורא ובלי משוא פנים, הדריקה שוב את עצמה ובמיוחד בחלקה השני. מי

הנני מביעה בזה את הוקרתי בעד האומץ לתת לקהל הרחב תיאור אוביקטיבי ולי-העמיד על הנכון הרבה דעותי-שוא.
ד"ר אסתר גרוון-קויני, ירושלים

"בזה שלום אבא?"

תחת הכותרת, "גבורי האתמול" (העולם הזה 1103) התפרסם מכתבו של מר עורך הראל מח'אביב, אשר התכוון להניב על רשימתי, שהופיעה בשם, "אללה ירחמו" (ה' עולם הזה 1101). אני מוכן לקבל את ה' הנחה שמר הראל כתב את דבריו מתוך כנות, אך ירשה לי להעיר הערות מספר. מר הראל נדהם לקרוא את מכתבי בה' עולם הזה ובאילו מננה את העתון על כי פירסם דעה שגראית בעיני מר הראל כי קיצוניות. כל מה שכתבתי היה דעתי האי-שית ואין לגנות בעבורה את העתון, אשר כמסור המכתבים ומסמך לרשות צבור הקור' איס כמה חופשית ופתוחה להכעת כל דעה ועל כך הערתי ותורתי לעתון.

אינני חולק על דעתו של מר הראל, ש' אנשי כנו דרו, כמו דרו עצמו. מילאו כי עבר תפקיד כמחנכי חינוכי, קשה ומסוכן. אולם בזכות משיהם עד יום כפר-קאסם, או לפטור אותם מהאחריות עבור המעשים, שאת מהותם תיארתי בסעיפים הראשונים ברשימתי. רצוני עוד להוסיף כי באותו יום נוראי, ביו השעות 17.00-19.00, כאשר הת' רשכנו מעשי האמיים בכפר-קאסם, לא רק שבגורתו של סנו דרו שרר שקט נמור ולא התחוללו שם קרבות, אלא שפרס למשתתפים עצמם לא היה כלל ידוע או בארץ, כי צני הני צה"ל הוצתו בנהל, במרכזו של הצי האי סיני. ועוד תיקון עטות קטנה: להוי

החתולה האמורה

ירוע למר עורך הראל שאר לפני זמן לא רב שפסתי את מרי צבא הקבע, לאחר ש'רתי של' שנים כמערכת הבסחון. יוסף בן-צבאי, גבעת ש'רית, איחוד

לפרשת כפר-קאסם נדרשות לצערי הרב ההערות הבאות: שרמי ישמש בבית-דין, שלא רק שרוב חבריו אינם שופטים, אלא הם אינם צבא אשר הקרייה לצבאית והפ' ליטית שלהם תלויה בשלטון. בשום אופן אי-אפשר ללוות בית-משפט זה באסון, ממנו נהנה ההרכב שרו כמשפט הראשון כפר-קאס. אם יש משמעות למושג התנהגות מבישה, כממור כספיה עלו של חוקת השיפוט של צבאות, הרי הוא חל על חוקת השיפוט של הנובע הכבאי המאשים את שרמי, שכפי שנכתב במעריב הוא יניש אל שרמי, כי ישיבה בה דנו בהוצאת פירות המעצר נגדו, וישאל אותו: "אחל, איך העניינים? מה שלום אבא?" לפי זה נראה לי כי דמס של טבוחי כפר-קאסם יכוסר למצחיים כולל. שמואל עמיהוד, נצרת

סיכון הכרחי

אצילו יתכן ומדריכיו של עבי בוכסנרר אשימים בכר שולולו בתלונותיו ונרסו בעקי-צין להחשית מותו. אינני חושב שמגיע להם עונש. זוהי תוצאת סיכון הכרחית, כפי שיש סיכון בחציית רחוב. בתור מדריך כפי רונים לשעבר בצה"ל, היה לי נסיון רב בעבודה זו. אם מדריך ייתכן ברצינות ל' כל תלונה של הרגשה רעה של תניכו, אפשר יהיה לוותר בכלל על סמכו. ידוע כי בכל חברה רב על שפוט. ידוע כי ומשתמשים, ולפעמים קורה גם שהטובים נופלים קרב.

עדות בלתי-מדוייקת

עלי להעיר על אי דיוק שקראתי בכתבתם על משפט הקצין זינגר (העולם הזה 1104). בכתבה נאמר כי לוח התאריכים בו נעורתי בחקירת זינגר, "היה תוצאה של עבודת ביר לויס מדוקדקת" וכי עוזרי נילו בתור יומני המחוז באילו תאריכים בדיוק ביקרו ש' מיקודי זינגר.

אכן, כשסמל המשטרה הציג את יומן ה' מסווג בבית-המשפט, נאכחו כי גם רישומי יומן זה התאימו ליתר ההוכחות. אולם כי שעת חקירתו של זינגר לא היו פרטי יומנו נלגד עינינו. העובדות שבהן נעורנו נשאבו מתוך העלתי העדות השונות במשטרה, אשר נמכרו לנו לפני המשפט על-ידי פרדי ליטות המחוז.

שמואל מ. תמיר (כצנלסון), עורך-דין, תל-אביב

מלצר וריבחוכל

עד עכשיו התייחסתי באמונה מרובה לכר החומר הרביעוני שהייתם מרפסים בעתונ' כמס רב הכינויים אבל עתה, אחרי שמצאתי כמה סילופים מסוכנים, חושש אני לקחת נב את יתר דברים האמורים ברצינות או באמונה, אחת צבא ורבוט ל' הכינוי, שפי מאפי ל' דבר'. לא נעים. העניו המספרד אותי הוא סבור הרבילות שלכם, מיניית כמחי קולמוס את האדון סס ניווירט, רק על מנת להאדיר את הצלחתה הנדולה של אגטה, הוקספת של יפהיות תל-אביב, ש' נישאה לרב חובל בשעה שאינו אלא רבי מצלרים.

גם התפארתכם בדבר רוב תפוצתו של עתונכם עד למדינותיה מניבי הנפש של ונצואלה ועד לעיר מרסאיו בכלל, אינה מדוייקת. אינני בטוח שמפסלת ונצואלה הנוכחית, תקבל בשמחה את שינוי שם האגס פורה הנפש שלה. ועד קבלת הסכמתה חזרו וקראו לו בשמו המוכר בעולם: מרסאיו.

ר. אלול, א. ק. חיפה, ונצואלה

תודה לקורא אלול שטרך לשלוח מלב יס את תיקוניו לעתון. האחראי להחלפת רוב המלצרים ברב-החובל ישלח בקרוב לקורס רבנים ואילו מנהל מחלקת המודעות חושב על איזו מהפכה קטנה בונצואלה כדי שבכל זאת יקבלו את הצעתו לשינוי השם.

מעלות ומורדות

זה עתה קראתי את רשימתכם, התולה אסורה בהחלט" (העולם הזה 1103) אורות הסרט, "החתולה" שנאסר להצגה על ידי צנוורה הישראלית. היות וראיתי סרט זה כאן, בלונדון, לפני חודש ברצוני להביע את דעתי ואת דעתם של עוד ישראלים ש' ראו סרט זה כאן. קודם כל אין סרט זה יצירה אמנותית כה גדולה, שאתם מציינים ולכן כל הרעש מיותר בהחלט אולם נכון שהנרמנים בסרט לא רק שאינם מוצגים באור חיוני, אלא שהם מוצגים שם באילו באור שליילי, עד שלמעמים זה נובל בישנונו, כמו אותו קצין בולשת קרה. לכן כמובן אין לאסור את הצגת הסרט בארץ. מענין לדעת מה יעשו הצנוורים בארץ כשיגיע אליהם סרטו של דני קיי, "אני והחולצה", שהוא סרט נפלא לכשעצמו, אבל הרמנים מוצגים שם באור חיוני הרבה יותר מדי, והיהודי הפולני הוא ממש אותי יהודי עלוב ופחדן אך ערמומי ופיקח, כפי היהודי הנצולתי הידוע לנו מהספרים.

ישראל מ., לונדון

לפי התמונות מהסרט, "החתולה" שהתפרסמו אצלכם נדמה לי כי אמנם אין מקום לאסור את הסרט מבחינת הפגיעה ברגשות היהודים של נפועי הנאצים, אולם יש מקום לאסור בנלל התמונות הפורנוגרפיות של השחקנית פרנסואז ארנול המופיעה בו. אין לי כל התנגדות ששחקניות ותמפטו בסרטים אולם מדוע דווקא פרנסואז ארנול? אין לה שום מעלות בהן היא מצטיינת במיוחד.

נמרוד רוזנצויג, תל-אביב

על מעלותיה, או מגרעותיה, של שחקנית ארנול, ראה תמונה.

פירכמתם (העולם הזה 1104) מספר מכ' תבי קוראות, שהודרו לקיים מצוות, אחרי מות קדושים אמור', לגבי טירון פואר ה' מות, קל היה להבחין כי לגביה הקדושה לא הופיעה דווקא אחרי מותה, כדווקא בתור נכר, לומר משהו לזכותו של השחקן בתקווה שזה ישמש יותר לזכותו של השחקן כפרט אחר הראה טירון פואר כשרון משחק ולא דווקא כשרון מאהב. היה זה סרט ש' הוצג בארץ לפני כמה שנים, אודות פואר פנמייה צבאית. בסרט זה נילם טירון פואר תפקיד של סמל הדרכה ונדמה לי שבק' בזכות משחקו בסרט זה אין לזלול בו ובכ' רנו.

אל ככם להאשים את הספרדיות... מת' נובת הקוראות של עתונכם יש ללמוד ש' ומלכת-שבא בארץ, למות גם כאן מאותה סיבה.

הזמנה מהייכרברן

הנני מומין בזה כל צעירה וצעיר יש' ראלי, בלי הדבר של השתייכות מפלגתית. המסירי בנרמניה ומודמו לסביבות היילברון 40 קילומטר מהעיר שטוטגארט, ושיניה זקוק לכמה ימי מנוחה, לינה ואוכל, בקר אותי ולהשאיר אצלי מספר שנים, כל דיכפי ייתי ויאכל וברוך כל מי שישא במיכאל, אני מאמין צמא למלה עברית ולפרצות יש' ראלי, אינני יכול להבטיח גדולות ונצורות. אבל מה שיהיה באפשרותי, אעשה. אני שחכה לביקורכם, ישראלים.

משה רזל, היילברון, רחוב לנאו 2, לגרמיה המערבית